

Sygn. akt IV U 1354/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: st.sekr.sądowy Jerzy Stępień

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania Z. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 31 października 2012 roku nr (...)

w sprawie Z. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się Z. D. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 października 2012 r. na okres jednego roku.

Sygn. akt IVU 1354/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 czerwca 2013 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 31 października 2012 r. odmówił Z. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 26.10.2012 r. został uznany za zdolnego do pracy.

Z. D. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ pozostaje w stałym leczeniu z powodu schorzeń, które utrudniają mu podjęcie zatrudnienia. Stan zdrowia uległ pogorszeniu a nie poprawie jak wynika z zaskarżonej decyzji.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. D. urodzony w dniu (...), z wykształceniem zawodowym o specjalności ślusarz, pracował jako ślusarz, konserwator wag. Odwołujący od 01.02.2002 r. do 30.09.2012 r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a następnie od 01.10.2010 r. do 30.09.2012 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 03.09.2012 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

(dowód: wniosek z dnia 03.09.2012 r. –k. 412 ar czII,

decyzja ZUS z dnia 20.05.2011 r. – k. 241-242 ar czII)

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u Z. D. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu reumatologii, kardiologii i neurologii.

Biegli sądowi reumatolog i neurolog na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym z okresowymi bólami kręgosłupa bez istotnego upośledzenia funkcji kręgosłupa,
- miażdżycę zarostową kończyn dolnych do oceny chirurgicznej.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegli uznali odwołującego za zdolnego do pracy zarobkowej.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołującego nie stwierdza się istotnych zmian patologicznych. Sprawny ruchowo. Ruchomość kręgosłupa prawidłowa. Objawy rozciągowe są ujemne. Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa powodują bóle kręgosłupa, nasilenie tych dolegliwości może być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy. Obecnie pod względem neurologicznym i reumatologicznym nie ma podstaw do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy.

/dowód : opinia sądowno-lekarska – 8-10 as/.

Biegły sądowy kardiolog na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej rozpoznał u odwołującego:

- chorobę niedokrwienną serca,
- stan po angioplastyce gałęzi okalającej z implantacją stentu,
- nadciśnienie tętnicze 2 stopnia,
- miażdżycę tętnic kończyn dolnych,
- stan po wszczepieniu protezy nadłonowej z tętnicy udowej lewej do tętnicy udowej wspólnej prawej.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy zarobkowej okresowo na okres 1 roku od dnia 01.10.2012 r. nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący z chorobą niedokrwienną serca, nadciśnieniem tętniczym pierwotnym umiarkowanym i miażdżycą tętnic kończyn dolnych po wszczepieniu protezy naczyniowej pomiędzy tętnicą udową lewą i prawą z powodu niedrożności tętnicy biodrowej prawej. W styczniu 2013 r. hospitalizowany z powodu niestabilnej choroby wieńcowej w przebiegu krytycznego zwężenia gałęzi okalającej. W czasie hospitalizacji wykonano angioplastykę balonową zwężonej tętnicy z implantacją stentu. W październiku 2012 r. odwołujący został uznany przez komisję lekarską ZUS za zdolnego do pracy. Orzeczenie to zostało jednoznacznie negatywnie zweryfikowane wystąpieniem niestabilnej choroby niedokrwiennej serca i obecnością krytycznego zwężenia – 95% zwężenia gałęzi okalającej. Nie jest to nowa okoliczność, a jedynie konsekwencja istniejącej wcześniej choroby. Odwołujący odczuwał dolegliwości o typie duszności powysiłkowych już w okresie poprzedzającym hospitalizację i angioplastykę wieńcową

i z uwagi na zaawansowanie procesu chorobowego już w październiku 2012 r. musiało u niego istnieć ciężkie zwężenie miażdżycowe ponieważ nie jest to schorzenie o charakterze zawału serca, który może wystąpić nagle u chorego bez wcześniejszych istotnych hemodynamicznie zmian miażdżycowych w naczyniach wieńcowych.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – 17-18 as,

uzupełniająca opinia sądowo-lekarska –k. 33 as/.

Odwołujący nie kwestionował opinii.

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłego kardiologa wskazując, że brak podstaw do przyjęcia, że choroba wieńcowa odwołującego nie jest schorzeniem nowym skoro dopiero w styczniu 2013 r. doszło do manifestacji tego schorzenia. Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej tego samego biegłego. Organ rentowy nie kwestionował opinii uzupełniającej.

Wydane w tym zakresie opinie biegłych Sąd uznał za trafne i dostatecznie wyjaśniające przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej. W szczególności Sąd oparł się na opinii i jej uzupełnieniu biegłego kardiologa, który uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy na okres roku od daty ustania dotychczasowych świadczeń.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 273, poz. 2711) w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. D. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 31 października 2012 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5

lat, z zastrzeżeniem ust. 3. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu niezdolność do pracy orzeka się na okres dłuższy niż 5 lat, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego okresu.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza o specjalności kardiologia sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż odwołujący z uwagi na obecne schorzenia układu krążenia w szczególności: chorobę niedokrwienną serca, stan po angioplastyce gałęzi okalającej z implantacją stentu, nadciśnienie tętnicze 2 stopnia, miażdżycę tętnic kończyn dolnych i stan po wszczępieniu protezy nadłonowej z tętnicy udowej lewej do tętnicy udowej wspólnej prawej spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy okresowo na okres 1 roku od dnia 01.10.2012 r. tj. od daty ustania prawa do dotychczasowego świadczenia, w wyuczonym jak i w wykonywanych zawodach ślusarz, pakowacz, pracownik fizyczny i jednocześnie nie rokuje zdolności do przekwalifikowania zawodowego. Nie doszło do poprawy stanu zdrowia w zakresie układu krążenia. Odwołujący z powodu niestabilnej choroby wieńcowej w styczniu 2013 r. był hospitalizowany w przebiegu krytycznego zwężenia gałęzi okalającej. W czasie hospitalizacji wykonano angioplastykę balonową zwężonej tętnicy z implantacją stentu. Nie jest to nowe schorzenie, a jedynie konsekwencja istniejącej wcześniej choroby. Odwołujący odczuwał dolegliwości o typie duszności powysiłkowych już w okresie poprzedzającym hospitalizację i angioplastykę wieńcową i z uwagi na zaawansowanie procesu chorobowego już w październiku 2012 r. musiało u niego istnieć ciężkie zwężenie miażdżycowe, ponieważ nie jest to schorzenie o charakterze zawału serca, który może wystąpić nagle u chorego bez wcześniejszych istotnych hemodynamicznych zmian miażdżycowych w naczyniach wieńcowych. Wprawdzie w październiku 2012 r. odwołujący został uznany przez komisję lekarską ZUS za zdolnego do pracy, ale w ocenie Sądu już wtedy odwołujący chorował na chorobę niedokrwienną serca co potwierdza obecność krytycznego zwężenia – 95% zwężenia gałęzi okalającej.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 31 października 2012 r. przyznając Z. D. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.10.2012 r. na okres 1 roku.